

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Nr. 65 / IANUARIE 2017

65

Lecția de dirigiență pentru așteptările și perspectivele tinerilor mileniului III

| de VERONICA CONSTANTIN

Sănătatea lumii contemporane și educația nutrițională

| de MARIA CRĂCIUN

Chestionarul, o modalitate de a ne cunoaște mai bine elevii

| de RAMONA-NICOLETA SAVIN

Integrarea documentului autentic în orele de limba franceză

| de ȘTEFANIA BONDRESCU

Scientix – un proiect european pentru profesorii STEM

| de ELENA VLĂDESCU

Dezvoltarea spiritului creativ în gimnaziu, prin texte

| de MARIANA ALINA SAFTA

Metode și tehnici de evaluare în învățământul preuniversitar

| de BLANKA MAZUCH

Rolul inteligenței emoționale în procesul de predare/învățare a limbii engleze

| de IULIANA-ALINA MUNTEAN

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experiencedidactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X
ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54
București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

dr. Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea
Profesorilor)

dr. Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

dr. Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (Institutul de Științe ale Educației)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

dr. Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea
Personalului Didactic)

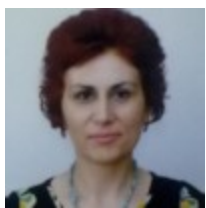
dr. Ema FÂCIU (Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, Școala doctorală; Casa
Corpului Didactic "Grigore Tăbăcaru" Bacău)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experiencedidactice

Lecția de dirigenție pentru așteptările și perspectivele tinerilor mileniului III

Veronica Constantin

Liceul Tehnologic Henri Coanda, Buzau

Din experiența de profesor, am observat că orice tânăr are dificultățile sale în formare, unele strict personale. Subliniez că buna

cunoaștere a tinerilor noștri de către dirigenți poate conduce nemijlocit la stabilirea unor teme dintre cele mai diverse de reflecție individuală sau de dezbatere colectivă, cu întreaga clasă. Temele abordate vor fi neapărat orientate către domeniile de interes ale tinerilor noștri, cu tact călăuzite de dascăl. Pornind de la ideea că educația pentru participare, cooperare, presupune implicare activă pentru tânărul secolului al XXI-lea și prin stimularea respectului față de valori – datorie, responsabilitate, muncă – am încercat să desfășor o lecție pornind de la scurte expuneri ale tinerilor, despre realități, fapte și date, pe marginea cărora am putut să conversăm și să dezbatem.

M-am hotărât să scriu acest material prin prisma faptului că educația de calitate făcută responsabil și conștient, chiar și printr-o simplă oră la dirigenție, poate aduce beneficii în procesul de achiziții ale elevului, pe care tinerii noștri să le poată transforma în atitudini nobile și valori psihosociale. Astfel, cadrul didactic poate să evite să se transforme într-un predicator, adică numai să certe, să dădăcească. Este bine ca profesorul să analizeze fiecare caz cu tact pedagogic, să aibă înțelegere umană, să se apropie de tânăr, să-l cunoască personalitatea, să analizeze gesturile pe care le-a făcut.

Dar pot apărea și unele dificultăți, pe care le-am sesizat, când metodele pedagogice ale unora nu sunt adecvate sau în situația în care tinerii se socotesc descurajați, sau mai rău, agresați de unii adulți. Ajungem, se pare la o zonă foarte sensibilă a relațiilor dintre dascăli și tineri, dintre adulți și elevi, pentru că, trebuie să recunoaștem, nu întotdeauna sfaturile celor maturi sunt benefice pentru tineri. De pildă, sunt cazuri multe în care elevi sau tinerii socotiți mediocri în școală s-au afirmat, ulterior, în domenii de cea mai mare complexitate. Este cazul lui Einstein, despre care se spune că a fost foarte slab la matematică, dar care

a evoluat pe traiectoria bine cunoscută. Oamenii, din acest punct de vedere, nu sunt egali.

Din punctul meu de vedere, consider că o lecție trebuie să fie o reflecție a obiectivelor generale ale educației și a obiectivelor specifice, înscrise în sfera celor generale, să-și găsească locul bine precizat într-un sistem, gândit ca posibilitate de reflecție superioară a achizițiilor precedente și ca treaptă pregătitoare în ascensiunea continuă a tânărului în achizițiile sale teoretice de comportament în societate. Pornind de la ideea că educația pentru participare și cooperare, presupune implicare activă pentru tânărul secolului al XXI-lea și prin stimularea respectului față de valori, am încercat să desfășor o lecție, pornind de la scurte expuneri ale tinerilor, despre realități, fapte și date, pe marginea cărora am putut să conversăm și să dezbatem.

Dezbaterea a avut la bază următorul plan de idei:

1. Probleme globale ale contemporaneității.

Din discuțiile cu elevii mei, am încercat să urmăresc evidențierea următoarelor aspecte:

- avântul fără precedent al științei și tehnicii, în care am enunțat performanțele cele mai uluitoare (călătoriile în spațiul cosmic, roboții, creierul artificial, progresele din medicină, transplantul de organe) – ce au însemnat aceste performanțe pentru modul nostru de viață (confort, economie de timp și de efort)
- ideea riscurilor pe care puterea științei le comportă în prezent pentru omenire (epuizarea resurselor ca urmare a dezvoltării șomajului, problema alimentară, problema ecologică, problemele păcii și războiului)
- generația tânără – factor al schimbării.

2. Atitudini și stiluri comportamentale ale tinerilor

- tineretul și realitatea lumii actuale din perspectiva viitorului
- reacția tinerilor la realitate
- exemple de curente și mișcări ale tinerilor din lumea de azi.

3. A învăța să fii și să devii

- alternativa spre care trebuie să se îndrepte opțiunile tineretului (soluție venită din domeniul educației, al respectului pentru valori și pentru muncă)
- exemplu de experiență a unor țări care în perioada de criză și demoralizare s-au redresat punând accentul pe educație și muncă (ex., redresarea Japoniei după război, unde se învăța în egală măsură literatură universală, educație morală, limbi străine, igiena vieții de familie)

- interpretarea devizei specialiștilor în domeniul educației: "A învăța să fii". Este important să înveți toată viața – se explică această realitate, făcându-se legătura cu cunoștințele elevilor de la lecțiile de cultură civică.
- necesitatea completării devizei prin sintagma "A învăța să devii" (importanța învățării pentru utilizarea cunoștințelor și pentru ca învățarea să contribuie la formarea caracterului, a personalității.
- principiile relațiilor umane, de cultivare a minții și a sufletului, în contextul unei lumi pe care ne-o dorim cu adevărat prin deschidere, generozitate și prezență.

S-a cerut elevilor să dea exemple de personalități ale științei și ale artei care pot constitui modele pentru tineri în pregătirea viitorului.

Ora am considerat-o reușită și eficientă, deoarece clasa a dovedit interes deosebit și a participat la dezbateri. Explic această reușită prin actualitatea temei, prin faptul că elevii au putut valorifica cunoștințele de cultură civică, dezvoltare personală și psihologie, respectiv informații ale unor teme de interes anterioare, referitoare la epoca contemporană.

În concluzie, pot menționa că pentru întărirea formării de valori și de competențe precum educația, creativitatea, responsabilitatea civică, capacitatea de a rezolva conflictele prin metode non-violente, simțul critic, este necesar să se introducă, în programele de studii, la toate nivelurile, o veritabilă educație cetățenească, comportând o dimensiune internațională. Ar trebui să se introducă teme mai ales despre condițiile de construire a păcii, diferitele forme de conflicte, cauzele și efectele lor, fundamentele etice, religioase, filozofice ale drepturilor omului.

Bibliografie:

Roman, Carol (2010). La răscruce de milenii. București: Editura Politică.

Văideanu, George (1988). Educația la frontiera dintre milenii. București: Editura Politică.

Sănătatea lumii contemporane și educația nutrițională

Maria Crăciun

Colegiul Tehnic Costin Nenitescu Pitesti

Resorturile axiologice care vizează activitatea educativă au un rol important în ceea ce privește

deschiderea către un sistem de valori formative. În acest sens se poate vorbi despre fundamentele educației și modul în care, pe diferitele sale paliere, ajută la formarea și dezvoltarea gândirii, pornind de la demersuri analogice constituite la început în familie, în microgrup, apoi la școală, desăvârșindu-se la intrarea în maturitate.

Implicațiile educației, cu atât mai mult ale educației nutriționale, înseamnă pentru societatea contemporană un deziderat ce contribuie la stabilirea unor obiective cu finalitate pe termen lung.

Interesul medicilor și al oamenilor de știință, nutriționiști ai domeniului, nu are în vedere doar teoria în sine, ci mai ales aplicabilitatea și finalitatea, pentru a-i convinge pe oameni, indiferent de vârstă, că o viață sănătoasă înseamnă o alimentație echilibrată. Aceasta deoarece în prezent tinerii, și nu doar ei, se confruntă cu o serie de probleme de sănătate, menite să le pună în pericol nu doar devenirea și cariera profesională, ci însăși existența. De aceea, nevoia educației nutriționale este cu atât mai necesară cu cât, în lumea contemporană, s-a constatat că există pe de o parte un impact la ceea ce înseamnă modul cum aceasta este înțeleasă, iar pe de altă parte, din nevoia de a cunoaște cauza și finalitatea multor boli, s-a ajuns în a simți necesitatea cunoașterii conceptului ca atare.

De-a lungul timpului, dar mai ales în perioada ultimilor ani, nevoia abordării acestui subiect este deosebit de stringentă, prin apariția și dezvoltarea, în special la tineri, a unor game variate de tulburări metabolice care nu o dată le-a pus sănătatea în pericol, ba chiar și viața.

"Educația se distinge prin aceea că vizează apropierea de valori pe căi noi, ele însele de valoare." (1) De asemenea, același autor, Constantin Cucoș, considera, vis-a vis de trei aspecte cu privire la receptarea valorilor culturale

(receptarea, crearea unui spirit subiectiv și conceperea valorilor), că educația are ca finalitate *"dezvoltarea la individ a spiritului normativ, autonom, care acționează ca un imperativ intern, determinând ființa umană să stea în serviciul valorilor spirituale"*. (2)

Ramură adiacentă și complementară a educației formative, educația nutrițională reprezintă în contextul actual o ramură a ceea ce înseamnă cultul pentru valori, pentru sănătate și pentru dezvoltarea armonioasă a tinerilor. Încadrată în tipologia educației informale, educația nutrițională este importantă prin obiective, scopuri, metode și finanțări, întrucât toate acestea se raportează atât la experiența de viață a celui care educă dar și la capacitatea celui care primește conținuturile.

Nevoia educației nutriționale este cu atât mai necesară cu cât, în lumea contemporană, s-a constatat că există pe de o parte un impact la ceea ce înseamnă modul cum aceasta este înțeleasă, iar pe de altă parte, din nevoia de a cunoaște cauza și finalitatea multor boli, s-a ajuns în a simți necesitatea cunoașterii conceputului ca atare.

În studiul "Revoluția vitaminelor alimentației pentru sănătate", Tehierry Souccar (3) face o apologie întregă a acestui domeniu pornind de la alimentele și bazele nutriției, până la influența tuturor compușilor care intră în componența hranei oamenilor. El pornește de la conceptul de nutriție și disciplină ce au influențat și au implementat în același timp o revoluție culturală și științifică. Știința nutriției nu este în opinia sa o creație a corpului medical. Ea, dimpotrivă, îi scapă, ceea ce și explică, în parte, septicismul cu care continuă să fie privită. Problemele de nutriție s-au născut din efortul unor categorii de oameni de știință puțin cunoscuți publicului larg. Prin urmare, consideră autorul, cei care au acceptat și investighează această reală problemă a lumii contemporane sunt biochimistii, cercetătorii patrimoniul nostru celular.

De asemenea, formarea viitorilor maturi depinde, indisolubil, de educație, care presupune un complex de factori ce participă nemijlocit la formarea personalității umane. Așa se explică de ce tinerii, cu un mod de gândire propriu, format în familie, desăvârșit în instituțiile de învățământ și comunitate, își formează propriile convingeri cu privire la modul în care provocările lumii contemporane îi determină să își formeze o concepție proprie despre educația

nutrițională. Importanța alegerii este cu atât mai mare, cu cât în prezent, datorită ritmului alert de viață, atât tinerii cât și adulții pun pe un plan secund aspectele nutritive, fapt ce a determinat în rândul acestora un deficit moral și de ce nu al vieții cotidiene, motiv ce a facilitat necesitatea elaborării de studii în acest domeniu foarte interesant

De aici rezultă și ideea expusă cu privire la formarea tinerilor de către R. Peters, Viviane De Landsheere și Gilbert De Landsheere (4), care consideră că *"educația are implicații normative"* mai ales din perspective morale. De aceea, *"a spune că un om a fost educat, dar el nu s-a schimbat în bine, sau că educându-și copilul, un om nu a încercat să facă ceva care merită osteneala, ar fi o contradicție logică"*.

Fără îndoială că necesitatea educației nutriționale, cu precădere mai ales în rândul tinerilor, a pornit de la problemele care au determinat bolile actuale îndeosebi diabetul, cancerul și obezitatea. De aceea educația nutrițională are ca scop cunoașterea alimentelor, a substanțelor nutritive, producerea și conservarea acestora, pentru o alimentație rațională.

Obiectivele educației nutriționale sunt:

1. Elaborarea unei politici constructive despre ceea ce înseamnă alimentația sănătoasă;
2. Promovarea unor metode practice nu doar teoretice cu privire la alimentație;
3. Utilizarea unor tehnici de lucru care să justifice credibil ceea ce este bun și ceea ce nu este bun în alimentație;
4. Conceperea unor filme documentare cu privire la alimentația nutrițională, atât pentru omul sănătos cât și pentru aceia care, cu atât mai mult, sunt predispuși unor boli ce pot deveni mai târziu cronice;
5. Consolidarea unor noțiuni și a unor probleme de ordin nu doar teoretic ci și practic în sistemul de învățământ chiar și din clasele primare, prin difuzarea unor filme și invitarea unor specialiști care să explice rolul fundamental al alimentației sănătoase îmbinate cu sportul și o igienă alimentară personală pe măsură;
6. La orele de dirigiență, profesorul – diriginte poate să invite medici specialiști în nutriție care să le vorbească și să le prezinte copiilor influența nefastă în urma unei alimentații nesănătoase.

Cu atât mai mult este importantă cunoașterea rolului vitaminelor și a secretelor nutriției pentru a observa efectele pe termen lung a unui regim sănătos și a unei

diete care menține atât sănătatea corporală cât și frumusețea ei. Un exemplu de bune practici în acest sens rămâne și cartea cu tema "Mă hrănesc, deci slăbesc", al cărui subtitlu este "Secretele nutriției", scrisă de Montignac Michel (5). Punctul de plecare al acesteia e legat de stocarea grăsimilor bazată direct pe nutriție și pe modul în care un pancreas sănătos conferă starea de bună dispoziție a unei persoane, dar și de faptul că, „din nefericire, nutriția este una dintre acele discipline rămase în urmă, unde mai domnește și o totală anarhie. Fiecare consideră că are dreptul de a spune ceva și toată lumea se îndeamnă să spună ce dă Dumnezeu”. Concluzia autorului consta în aceea că "atâta timp cât nu există secreție de insulină nu există nici risc de stocare a energiei". În același timp, Montignac Michel a stabilit o distincție între glucidele bune și glucidele rele, primele cu indice glicemic scăzut, celelalte cu un indice crescut, deci cu riscul de a provoca obezitate. (6)

Este foarte important să se cunoască și să se respecte alimentația sănătoasă, modul de utilizare al acesteia pe zi cât și aportul elementelor care intră în componența ei, dar și a unor elemente cum ar fi vitaminele sau antioxidanții, importanți pentru un metabolism sănătos.

Fără îndoială că, așa cum aprecia în studiul său, "Biblia naturistului", Jethro Kloss (7), o alimentație sănătoasă reprezintă mesajul pentru toți oamenii, care trebuie să cunoască atât regulile alimentației ca atare cât și modul în care își construiesc viața, în așa fel încât să nu aibă nevoie decât de sfatul medicului și nu de medicamentele acestuia.

Alimentația rațională și echilibrul vor fi acelea care vor contribui, cu ajutorul substanțelor nutritive, la originea sănătății și a echilibrului în organism.

Note bibliografice:

- 1 Cucoș, Constantin, Educația, Dimensiuni culturale și interculturale, Științele Educației, Structuri, Conținuturi, Tehnici, Editura POLIROM, Iași, 2000, p. 17.
- 2 O p. cit., p. 29.
- 3 Sauccear, Thery, Revoluția vitaminelor, alimentelor pentru sănătate, Introducere de dr.Sanda Biberi Moroeanu, Editura Compania, București, 2000, p. 23.
- 4 Landsheere, Viviane De, Landsheere, Gilbert, De, Definirea obiectelor educației, Traducere de Constantin Urma, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979, p. 7.

5 Montignac, Michel, Mă hrănesc, deci mănânc, - Regimul disociat-Traducere de Marie -Jeanne Vasileoiu, Editura FORUM, București, 2000, p. 58.

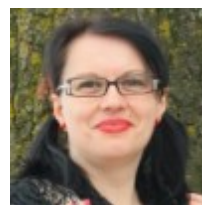
6 Op. cit., p. 127.

7 Jethro, Kloss, Biblia naturistului, Introducere Mihaela Oniga și Victor Apostolescu, Ediția a II-a, revizuită și adăugită, Editura Artemi, București, 2007, p. 99.

Bibliografie:

1. Cucoș, Constantin, Educația, Dimensiuni culturale și interculturale, Științele Educației, Structuri, Conținuturi, Tehnici, Editura POLIROM, Iași, 2000.
2. Jethro, Kloss, Biblia naturistului, Introducere Mihaela Oniga și Victor Apostolescu, Ediția a II-a, revizuită și adăugită, Editura Artemi, București, 2007.
3. Landsheere, Viviane De, Landsheere, Gilbert, De, Definirea obiectelor educației, Traducere de Constantin Urma, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979.
4. Montignac, Michel, Mă hrănesc, deci mănânc, - Regimul disociat-Traducere de Marie -Jeanne Vasileoiu, Editura FORUM, București, 2000.
5. Sauccear, Thery, Revoluția vitaminelor, alimentelor pentru sănătate, Introducere de dr.Sanda Biberi Moroeanu, Editura Compania, București, 2000.

Chestionarul, o modalitate de a ne cunoaște mai bine elevii

Ramona-Nicoleta Savin

Scoala Cu Clasele I-VIII Simion Florea Marian Ilisestl

Consider că întrebările adresate elevilor, precum și modul de

interpretare al răspunsurilor obținute, pe ani diferiți de studiu, constituie un real sprijin în mai buna cunoaștere a colectivelor de elevi, a particularităților care țin de vârsta acestora.

Ca profesor de limba și literatura română, îmi doresc ca literatura și lectura să își recapete un loc aparte în inima copiilor, iar ceea ce este receptat acum ca obligație, să devină "Aș vrea... Vreau! Îmi place!".

Cu toții știm că lectura a devenit, din păcate, un element de reală tortură, pentru cei mai mulți dintre elevii noștri de astăzi. Articolul prezintă interpretarea chestionarului *Cum citim?*, chestionar aplicat unui număr de 127 de elevi ai claselor a V-a, de la Școala

Gimnazială din Ilișești, județul Suceava. Este menționată structura chestionarului, sunt amintite obiectivele acestuia, precum și analiza și interpretarea chestionarului, pentru fiecare întrebare în parte. Voi prezenta modul în care au răspuns doar cei 29 de elevi ai celor două clase a V-a.

Chestionarul *Cum citim?* și-a propus să evalueze gradul de importanță pe care elevii îl acordă lecturii, să identifice, cu scopul de a remedia, problemele legate de cât, cum și ce anume citesc copiii din ziua de astăzi. Rezultatele finale ale acestui chestionar au fost prezentate în cadrul unei activități de cerc pedagogic, cu tema *Strategii de dezvoltare a competenței culturale a elevilor, prin valorificarea lecturii operelor literare*.

Structura chestionarului: 10 întrebări, dintre care:

- 6 întrebări închise (cu variantă de răspuns)
- 2 întrebări semiînchise
- 2 întrebări deschise (cu completarea răspunsului de către elevi)

Obiectivele chestionarului:

- Evaluarea gradului de importanță pe care îl acordă elevii lecturii;
- Identificarea unui stil propriu de lectură;
- Identificarea categoriilor de texte citite de elevi;
- Evaluarea gradului în care textele literare dezvoltă competența culturală.

1. Ce atitudine ai față de citit?

- a. Este una dintre pasiunile mele (25%)
- b. Consider că este o activitate plictisitoare (0%)
- c. Este necesar în procesul de învățare (53,57%)
- d. Nu mă atrage prea mult, dar cred că dezvoltă vocabularul (3,57%).

Conform răspunsurilor oferite, niciun elev nu consideră că lectura este o activitate plictisitoare, cei mai mulți considerând însă că este necesară în procesul de învățare (53%). Elevii conștientizează importanța lecturii, dar doar 25% spun că este una dintre pasiunile lor.

Prin urmare, unul dintre rolurile activității didactice specifice acestui nivel inițial de studiu ar fi acela de conștientizare a importanței lecturii, astfel încât, pe parcursul ciclului gimnazial, elevii să nu considere această activitate doar ca pe o obligație, ci să fie atrași voluntar în procesul de lectură.

2. Ce cărți citești, în general?

Variantele libere oferite de elevi:

- a. Basmе (72,41%)
- b. Cărți de aventură (10,34%)
- c. Cărți de aventură și basme (10,34%)
- d. Nu prea citesc (5,89 %)

La această vârstă, cei mai mulți dintre copii citesc basme și cărți de aventură, doi din cei 29 având curajul să recunoască faptul că nu citesc.

3. Ce apreciezi mai mult în lecturarea unei cărți?

- a. O acțiune complexă (35,71%)
- b. O multitudine de personaje (25%)
- c. O sintetizare clară a informațiilor (14,28%)
- d. Stilul realist (25%).

Conform răspunsurilor primite, 35,71% dintre copii apreciază, în lecturarea unei cărți, acțiunea complexă și doar 14% pun accentul pe sintetizarea informațiilor. Se observă un oarecare echilibru în ceea ce apreciază elevii în timpul lecturii, pentru ei fiind importante atât acțiunea și personajele, cât și stilul realist.

4. Când citești, ai obiceiul să:

- a. Descoperi începutul și sfârșitul, considerând a fi cele mai importante secvențe (25%)
- b. Răsfoiești și notezi câteva dintre acțiunile/informațiile cele mai importante (7,14%)
- c. Folosești mai multe rezumate (21,42%)
- d. Cu atenție sporită, pătrunzi în lumea conturată de carte și îți notezi citatele preferate (46,42%).

Cei mai mulți dintre copii au afirmat că citesc cu atenție sporită și își notează citatele preferate și, cumulând răspunsurile a și c, ajungem la concluzia că un număr egal de copii fie citesc doar începutul și sfârșitul unui text, fie folosesc rezumate, pierzându-se esențialul, lectura propriu-zisă.

5. Scrie adevărat (A) sau fals (F) în dreptul următoarelor afirmații, în funcție de cum sunt ele, în raport cu propria ta persoană:

- a. Când citesc încerc să înțeleg sensul global al textului – A: 85,18%, F: 14,81%;
- b. Observ legătura între ideile textului în timp ce citesc – A: 66,66%, F: 33,13%;
- c. În timpul lecturii, încerc să înțeleg ce simt și ce gândesc personajele din textul citit – A: 70,37%, F: 22,22%;
- d. Citesc pentru a descoperi ceva nou, nu pentru că îmi cere cineva să citesc – A: 74,07%, F: 25,92%;
- e. Întotdeauna încerc să intru în pielea personajelor și

să îmi imaginez cum aş acţiona eu în anumite situaţii –
A: 62,96%, F: 37,03%;
f. Nu îmi place să citesc şi nu citesc nici dacă mi se
cere la şcoală sau îmi cer părinţii – A: 3,70%, F:
96,29%.

Cei mai mulţi dintre elevii chestionaţi dovedesc prin
răspunsurile lor că citesc în mod conştient, adică fac
legătură între ideile textului, încearcă să intre în pielea
personajelor, imaginându-şi ce simt şi ce gândesc
acestea, citesc pentru a descoperi ceva nou. Doar
3,70% dintre elevi spun că nu citesc şi nici nu o vor
face, chiar dacă li se solicită acest lucru.

6. Consideri că lectura este importantă în dezvoltarea fiecăruia?

- a. Nu este deloc importantă (0);
- b. Este puţin importantă (0);
- c. Este importantă (10,71%);
- d. Este foarte importantă (64,28%);
- e. Este esenţială (21,42%).

Se observă că peste jumătate dintre copii consideră
lectura a fi foarte importantă pentru dezvoltarea
fiecăruia, iar 21,42% o consideră esenţială. Această
situaţie ne demonstrează faptul că elevii
conştientizează importanţa lecturii, dar totuşi doar
pentru 25% dintre ei este una dintre pasiuni.

7. Asociază fiecărui titlu sentimentul pe care ți-l trezește, alegând din lista următoare: fericire, indiferență, nostalgie sau curiozitate.

- a. Amintiri din copilărie, de Ion Creangă
- b. Vizită, de Ion Luca Caragiale
- c. Dumbrava minunată, de Mihail Sadoveanu
- d. Luceafărul, de Mihai Eminescu
- e. Moara cu noroc, de Ioan Slavici

Răspunsuri:

- varianta Amintiri din copilărie, I. Creangă:
 - fericire 62,5%
 - indiferență 0
 - nostalgie 4,16%
 - curiozitate 29,16%

Răspunsuri invalide – 5

- varianta Vizită, I. L. Caragiale:
 - fericire 26,08%
 - indiferență 39,13%
 - nostalgie 17,39%
 - curiozitate 13,04%

Răspunsuri invalide – 6

- varianta Dumbrava minunată, M. Sadoveanu:

- fericire 71,42%
- indiferență 9,52%
- nostalgie 9,52%
- curiozitate 4,76%

Răspunsuri invalide – 8

- varianta Luceafărul, M. Eminescu:

- fericire 39,13%
- indiferență 8,69%
- nostalgie 30,43%
- curiozitate 17,39%

Răspunsuri invalide – 6

- varianta Moara cu noroc, I. Slavici:

- fericire 17,39%
- indiferență 13,04%
- nostalgie 26,08%
- curiozitate 43,47%

Răspunsuri invalide – 6

Analizând răspunsurile, se observă faptul că
sentimentul care se regăsește cel mai des în alegerile
elevilor este fericirea, excepție făcând Moara cu
noroc, de Ioan Slavici, text mai puțin cunoscut sau
chiar total străin elevilor, acest titlu trezindu-le celor
mai mulți dintre ei sentimentul de curiozitate. Din
fericire, sentimentul de indiferență apare amintit de
puține ori, deși pentru titlul Vizită de Caragiale este
notat de 9 copii, lucru cel puțin curios, acest text fiind,
de regulă, plăcut de copii. Sentimentul de nostalgie se
regăsește de cele mai multe ori asociat titlului
Luceafărul, de Mihai Eminescu. Aceasta este și
întrebarea cu cele mai multe răspunsuri invalide,
numărul acestora variind între 5 și 8, lucru explicat fie
de faptul că unii elevi nu au o cultură literară,
necunoscând probabil unele dintre titluri, fie de faptul
că nu pot verbaliza ceea ce simt.

8. În ce mediu crezi că ai învățat noțiuni etice (etică = morală, norme de comportament, principii de conduită morală)?

- a. Familie – 16 (57,14%);
- b. Biserică – 0;
- c. Școală – 9 (32,14%);
- d. Prieteni/ anturaj – 0;
- e. Cărți – 3 (10,71%);
- f. De nicăieri – 0.

Răspunsuri invalide: 1 (3,57%).

Familia este considerată de cei mai mulți dintre copii
ca fiind mediul care îi învață noțiuni etice. Pe locul al
doilea este școala, iar pe locul al treilea, varianta e

fiind aleasă doar de 3 copii, se află lectura. Această situație se află în concordanță cu răspunsurile oferite de copii la celelalte întrebări care vizează importanța lecturii și locul pe care îl ocupă cartea în viața fiecăruia.

9. Lectura textelor literare reușește să îți influențeze comportamentul?

- a. Da – 17 (58,62%);
- b. Nu – 12 (41,37%).

Varianta de răspuns aleasă de mai mult de jumătate dintre elevi ni se pare un aspect important, astfel considerând că lectura încă poate avea rol modelator în viața elevilor.

10. Dacă ai răspuns da la întrebarea anterioară, scrie un titlu de text literar care ți-a schimbat comportamentul sau un personaj literar pe care îl consideri model de comportament.

Dintre cei 17 elevi care au răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, 6 au spus că Amintiri din copilărie de Ion Creangă este cartea care a reușit să le influențeze comportamentul, 3 dintre ei au amintit ca titlu Albă ca Zăpada, celelalte texte amintite de câte 1 elev fiind Luceafărul (M. Eminescu), Vizită (I.L. Caragiale), iar ca personaje, Patrocle din Dumbrava minunată (M. Sadoveanu), Apolodor din Cărțile cu Apolodor (Gellu Naum), Mihai Viteazul (texte istorice) și fata babei din Fata babei și fata moșneagului (I. Creangă).

Integrarea documentului autentic în orele de limba franceză

Stefania Bondrescu
Scoala Cu Clasele I-VIII Pîrsoveni

Documentul autentic a apărut în didactica predării limbii franceze ca limbă străină pe la începutul anilor

'70, pedagogii epocii considerând învechite textele literare utilizate ca material suport și situate prea departe de realitate. Astfel, ei au căutat noi materiale care să pună elevul în contact direct cu limba vorbită, cu universul cotidian al francezilor. Din această necesitate a apărut documentul autentic. Articolul prezintă câteva modalități de abordare a documentului autentic în orele de limba franceză.

Sunt clarificate anumite aspecte care-i conferă autenticitate și este subliniată importanța lui pentru predarea noțiunilor de cultură și civilizație franceză.

Dar ce înseamnă un document autentic? Acest tip de material este un document brut, original și este prezentat elevilor așa cum există în realitate, fără nicio intervenție textuală din partea profesorului. Dacă se intervine asupra lui, își pierde autenticitatea. Din acest punct de vedere, Amour Séoud vorbește în cartea sa, "Pour une didactique de la littérature", despre o autenticitate inautentică pentru a atrage atenția asupra problemelor pe care le presupune transferul documentului autentic în cadrul orelor de limba franceză.

În predarea limbii franceze, componenta culturală are un rol foarte important. A aborda noțiuni de civilizație în cadrul orelor este un demers didactic foarte complex care necesită multă atenție și pregătire din partea profesorului. Integrând în lecție un document autentic, profesorul prezintă aspecte din viața reală, un limbaj vorbit, familiar, spontan, veritabil, într-un ritm propriu, nestandardizat care îndeplinește principala funcție a comunicării. Studierea unui document autentic este cea mai accesibilă cale de cunoaștere, de descoperire a Franței, cea mai directă.

Dar ce materiale se pot numi documente autentice? Un articol de presă, un program al mijloacelor de transport, un bilet de tren sau metrou, un orar, un program zilnic, un carnet de note, o rețetă culinară, un prospect, o bandă desenată, o emisiune radio sau tv, un cec, un pașaport, o broșură, un interviu, un afiș, un cântec sunt numai câteva exemple de materiale autentice care vizează aspecte de civilizație.

Integrarea și abordarea unui document autentic în orele de limba franceză necesită folosirea noțiunilor anterior dobândite. Analiza unui document autentic este o sarcină complexă care presupune descoperirea, analiza și memorizarea lexicului (cu ajutorul profesorului), a expresiilor fixe, standard, a noțiunilor de gramatică, observarea tipului de discurs. Aceste obiective pot fi ajustate în funcție de nivelul elevilor.

Pentru elevii care se află în primii ani de studiu al limbii franceze, cântecelele par a fi cele mai simple documente cu ajutorul cărora ei vin în contact cu civilizația și cultura franceză. Dincolo de cuvinte și muzică, un cântecel înseamnă interpretare și informare asupra elementelor de cultură și civilizație.

Benzile desenate se apropie foarte mult de realitatea universului francez. Stilul conversațional este cel uzual și permite lucrul cu situații de comunicare variate. O bandă desenată conține cuvinte, uneori extrem de amuzante, o melodie care îi poate activa pe micuți și ceea ce este mai important, umorul, care alungă monotonia.

Cu elevii mai mari se pot analiza documente mai complexe care îi pot transpune în realitatea cetățeanului francez.

Integrând documentele autentice în orele de limba franceză, putem oferi elevilor o varietate de subiecte, spre deosebire de ceea ce oferă manualele, în general. Prezentarea unui document autentic poate anima ora căci elevii pot iniția schimburi verbale folosind un limbaj autentic. Cu ajutorul documentelor autentice, universul francez devine mai bogat, mai atrăgător, îl poate incita pe elev să caute mai multe informații.

Pentru ca un document autentic să fie eficient și să fie atinse obiectivele propuse prin folosirea lui, acesta trebuie să respecte câteva cerințe: să respecte nivelul elevilor (să fie puțin mai lung pentru elevii avansați, potrivit ca întindere pentru intermediari și scurt pentru debutanți), documentul trebuie să prezinte situații variate de comunicare, să fie de actualitate, să aibă legătură cu viața de zi cu zi a francezilor. Orice sursă din care este preluat un document trebuie să fie precizată pentru a-i conferi originalitate și pentru a-l plasa într-un anumit context. Documentele autentice trebuie alternate, prezentând diverse registre ale limbajului: susținut, curent, familiar.

Orice tip de document am alege pentru integrarea lui în lecție, acesta trebuie să dovedească abilitatea și originalitatea cadrului didactic.

Bibliografie:

Amor, Séoud- Pour une didactique de la littérature, Ed. Hatier- Didier, Paris, 1997.

Barrière, I.- Exploitations pédagogiques des documents, Ed. Hachette, 2003.

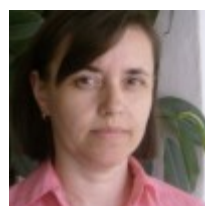
Condei, Cecilia- La Didactique du Français Langue Etrangère, Ed. Universitaria, Craiova 2003.

Duda, R., J. P. Laurence, S. Remy- L'exploitation didactique des documents authentiques, revue Mélanges pédagogiques, 1973.

Holec, Henri- Des documents authentiques, pour quoi faire?, revue Mélanges pédagogiques, 1990.

Robert, J.-P.- Dictionnaire pratique de didactique du FLE, Paris, 2002.

Scientix – un proiect european pentru profesorii STEM

Elena Vladescu

Colegiul National Vocational Nicolae Titulescu Slatina

Sunteți profesor de matematică, fizică, biologie, chimie, informatică sau profesor pentru învățământul

primar și doriți să fiți la curent cu ultimele noutăți din domeniile STEM? Lucrați într-un sector industrial sau sunteți cercetător și doriți să colaborați cu o școală sau o organizație din sfera educației pentru a ajuta la pregătirea copiilor și a tinerilor în domeniile științifice? Sunteți factor de decizie și vreți să inițiați o acțiune de îmbunătățire a politicilor educaționale?

Scientix este exact ceea ce căutați! Scientix este un proiect european coordonat de European Schoolnet (EUN), Belgia. Acesta este finanțat de Comisia Europeană și promovează și sprijină colaborarea în domeniile STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) a profesorilor, cercetătorilor, reprezentanților industriei, factorilor de decizie și a altor organizații din domeniul educației.

În prima sa fază (2009-2012), Scientix a avut ca obiective lansarea portalului cu același nume, în care sunt puse la dispoziția publicului larg proiecte STEM reprezentative la nivel european, organizarea de workshop-uri și a primei conferințe Scientix internaționale (2011).

În a doua fază (2013-2015), proiectul și-a propus și a realizat crearea de puncte naționale de contact și a unui comitet de ambasadori Scientix în peste 30 de state europene astfel ca mesajul proiectului să ajungă la comunitățile naționale de profesori și experți STEM.

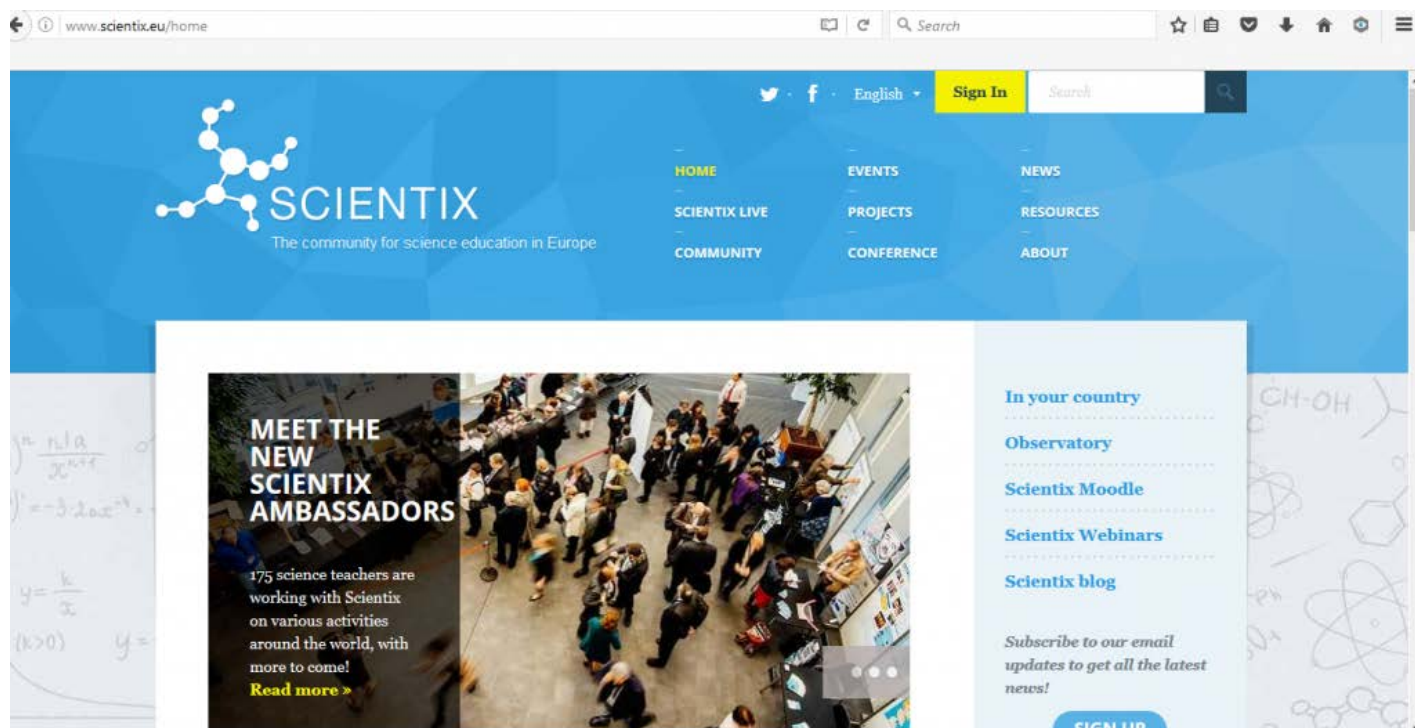
În sfârșit, a treia fază (2016-2019) are ca scopuri continuarea promovării metodelor de predare inovative, bazate pe investigație și descoperire, centrate pe elev și încurajarea interesului față de studiul științelor și față de profesiile conexe.

Vă puteți face o primă idee despre Scientix vizitând portalul său, la adresa www.scientix.eu (fig. 1). Momentan, este disponibil în opt limbi (engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană, poloneză, olandeză și română) și este permanent actualizat cu ultimele noutăți.

Cu ajutorul secțiunii **Evenimente**, puteți afla detalii despre evenimente științifice din baza de date Scientix.

Fila **Proiecte** prezintă, pe scurt, peste 400 de proiecte educative europene din domenii STEM. Dacă sunteți manager de proiect, puteți contacta un ambasador Scientix pentru a afla cum vă puteți disemina proiectul pe portalul Scientix.

Există și o secțiune dedicată **Conferințelor Scientix** naționale și internaționale, precum și o secțiune pentru **Noutăți**.

Ce oferă Scientix? Beneficiile sunt multiple și variate.

În primul rând, există oportunități de formare pentru profesori, cum ar fi: workshop-uri față-în-față, prezentări de proiecte, conferințe, webinare, cursuri de formare online Moodle sau față-în-față. Puteți afla detalii despre ofertele concrete, dacă intrați pe portal, în secțiunea **Scientix Live**.

Secțiunea **Comunitate** a portalului oferă informații despre ateliere pentru stabilire de contacte între proiectele din sfera educației științifice, posibilitatea folosirii sălii de conferințe online Scientix, cum să vă creați un profil Scientix, cum să contactați alți membri ai comunității Scientix, cum să participați în comunitățile de practică Scientix (CoP), forumuri de discuții, chat-uri Scientix sau să vă exprimați opinia pe blogul Scientix.

Fila **Resurse** dezvăluie o arhivă online unde puteți accesa materiale didactice, rapoarte, cursuri de formare și alte resurse de predare. Căutarea poate fi filtrată după diverse criterii. De asemenea, materialele sunt prezentate în mai multe limbi, iar dacă nu sunt disponibile în limba dumneavoastră, aveți posibilitatea de a solicita traducerea prin serviciul gratuit oferit de Scientix.

Pagina **Despre** vă prezintă pe scurt proiectul Scientix și cum puteți beneficia de acest proiect.

Ca și proiectul în sine, portalul Scientix este foarte activ și se actualizează permanent. Modalități alternative de comunicare folosite de Scientix sunt grupul Facebook Science Teachers in Europe (<https://www.facebook.com/groups/ScienceTeachersEurope/>), contul de Twitter al proiectului

(https://twitter.com/scientix_eu) și blogul Scientix (<http://blog.scientix.eu/>).

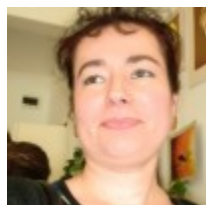
Dacă doriți să nu pierdeți nicio oportunitate oferită în acest context, cea mai bună soluție este să urmăriți toate canalele de comunicare sau să vă abonați prin e-mail la Scientix Digest (buletin informativ bilunar) și Scientix Newsletter (publicație trimestrială) aici: www.scientix.eu/newsletter.

În prezent, România are 21 de ambasadori Scientix (scientix.eu/in-your-country/scientix-3-teacher-panel##RO), cărora vă puteți adresa pentru alte informații. Numărul acestora poate crește în urma absolvirii cursului Moodle pentru Ambasadori (moodle.scientix.eu/course/index.php?categoryid=120) de către alți cursanți români.

Termenul de comunitate este foarte important pentru Scientix, de aceea deviza proiectului este „Scientix – Comunitatea învățământului științific din Europa”. Scientix oferă resurse și oportunități deosebite pentru toți cei care doresc să participe activ la promovarea educației STEM la nivel european.

Lucrarea prezentată în acest document este susținută prin programul H2020 al Comisiei Europene – proiectul Scientix 3 (convenție de subvenție nr. 730009), coordonat de European Schoolnet (EUN). Responsabilitatea pentru conținutul documentului aparține exclusiv organizatorului și nu reprezintă opinia Comisiei Europene, European Schoolnet (EUN). Nici Scientix, nici Comisia Europeană, nici EUN nu sunt responsabile pentru eventuala utilizare a informațiilor conținute în acest document.

Dezvoltarea spiritului creativ în gimnaziu, prin texte

Mariana Alina Safta
Școala Cu Clasele I-VIII Tudor
Vladimirescu Târgoviste

Creativ înseamnă a realiza un produs original, a născoci idei sau

soluții noi. În lumea contemporană, creativitatea presupune o provocare cu totul specială, un fenomen unic, cu un caracter complex, interdisciplinar, multidimensional și multideterminat. Formarea personalității creative

trebuie să stea în centrul preocupărilor profesorului – lecțiile trebuie bine gândite, atent construite de profesor și dominate de creativitate, pentru că numai dacă elevul este creativ, va obține performanțe.

O modalitate de abordare și desfășurare a activității didactice se realizează prin intermediul etapelor evocare-realizarea sensului-reflecție (E-R-R), urmate de extindere. Asigurarea cadrului specific de predare-învățare-evaluare pentru dezvoltarea spiritului critic prin E-R-R și extindere reprezintă un demers complex, în cursul căruia profesorul își pune mai multe întrebări, care îl ajută în conturarea procesului didactic. În cazul lecțiilor pentru dezvoltarea spiritului critic se pleacă, la începutul lecției, de la întrebările:

Motivația predării lecției: De ce este importantă, relevantă și valoroasă lecția?, Cum este văzută ea în viziunea sistemică? Cum se leagă noile conținuturi de ceea ce elevii au învățat anterior și de ceea ce vor învăța?, Cum poate fi valorificată gândirea critică în lecție? Mi-am ales să aprofundez lectura textului „Păcală și Tândală”, de Alexandru Mitru. Lecția mi se pare importantă deoarece se valorifică specificul poporului prin elemente simbol: biserica, mormintele. În cadrul orelor de opțional, am dezbătut tradițiile, obiceiurile le români, și lecția completează cunoștințele anterioare. Aprofundând lectura, elevii vor învăța că trebuie să fie cinstiți, pentru că altfel vor fi pedepsiți, și își vor expune opiniile, părerile.

Obiectivele lecției: Ce comportamente observabile vor demonstra și ce produse curriculare vor elabora elevii?, Ce cunoștințe vor asimila elevii?, Ce competențe vor demonstra elevii?, Cum vor putea opera elevii cu noile achiziții dobândite? Elevii vor contura portretul unui personaj exemplar și își vor însuși anumite norme comportamentale, de limbaj.

„Prerechizitele” elevilor (achizițiile minime): Care sunt achizițiile de care trebuie să dispună elevii pentru a putea învăța lecția? Achizițiile anterioare ale elevilor sunt: narațiunea, trăsături, moduri de expunere, rolul dialogului.

Evaluare: Care vor fi dovezile că elevii au învățat lecția? Expunerea opiniilor completează noțiunile însușite.

Managementul resurselor curriculare: Cum vor fi gestionate resursele curriculare în cadrul activității? Se pune accentul pe feedback.

În cadrul lecției propriu-zise, se urmăresc etapele:

Evocare: Cum pot fi implicați elevii din punct de vedere afectiv-motivațional în activitate?, Cum vor fi ajutați să formuleze întrebări și să stabilească scopuri pentru învățare? Cum vor fi ajutați să realizeze interogații retrospective și să își examineze și chestioneze achizițiile anterioare? Elevii vor da exemple de eroi care i-au marcat de-a lungul evoluției lor. Profesorul, dar și ceilalți elevi vor adresa întrebări.

Realizarea sensului: Cum vor fi abordate și studiate noile conținuturi curriculare de către elevi?, Cum își vor gestiona și monitoriza înțelegerea lor? Se vor utiliza, în cadrul orei, metode moderne: metoda cubului, brainstorming, votați un citat.

Reflecție: Cum vor utiliza elevii noile cunoștințe?, Cum vor opera cu ele?, Cum vor fi îndrumați să caute informații suplimentare, răspunsuri, rezolvări, soluții? Elevii vor lucra pe text, vor expune opiniile pornind de la anumite fragmente. Ei vor trebui să caute alți eroi din alte creații sau din literatura universală. După lecție, se formulează întrebările:

Extindere: Ce ar trebui să facă elevii după terminarea lecției, pentru a-și consolida cunoștințele? Ce alte lucruri pot fi învățate pornind de la această lecție, ce achiziții pot dobândi elevii? Elevii vor învăța că un om exemplar trebuie să dea dovadă de trăsături morale deosebite: cinste, curaj, înțelepciune. Ei pot realiza portretul eroului din zilele noastre.

Prin intermediul lecturii, elevul poate trece prin trăiri diverse, dar și pus în situația de a găsi soluții la anumite probleme. Este foarte important să învățăm să valorificăm textele în care se conturează portretul eroilor populari și să le însușim valorile morale care stau la baza unei societăți armonioase.

Bibliografie:

Mihaela Secrieru, Didactica limbii române, Iași, 2003.
Mușata-Dacia Bocoș, Instruirea interactivă, POLIROM, 2013.

Metode și tehnici de evaluare în învățământul preuniversitar

Blanka Mazuch

Colegiul National Banatean Timisoara

Pentru noi, profesorii, evaluarea este o parte importantă a procesului de învățământ alături de predare și învățare. Ea are ca scop identificarea și măsurarea obiectivelor atinse și reglarea și eficientizarea procesului instructiv-educativ. Evaluarea determină în ce măsură se ating prin rezultatele concrete obiectivele propuse inițial. Aceste obiective sunt formulate în programele școlare. Consider că evaluarea este la fel de importantă ca predarea și învățarea și trebuie planificată cu multă grijă.

Toți folosim toate cele trei forme de evaluare: *evaluarea inițială (predictivă)*, *evaluare continuă (formativă)* și *evaluare sumativă (cumulativă)*. **Evaluarea inițială** se aplică la începutul unui semestru, an școlar, ciclu de învățământ. Ea are atât o funcție diagnostică, cât și prognostică. **Evaluarea sumativă** se realizează la sfârșitul unui semestru, an, ciclu de învățământ sau chiar și la sfârșitul unui capitol. Ea are funcție de ierarhizare și de certificare (recunoașterea unor cunoștințe în urma examenelor de bacalaureat, evaluare națională). **Evaluarea formativă** se poate face în orice moment al lecției și are o funcție de reglare. Ca profesor de limba engleză, evaluarea inițială este foarte importantă pentru mine, deoarece prin intermediul acesteia aflu la ce nivel sunt elevii și unde există anumite probleme. De asemenea, evaluarea inițială se mai poate folosi pentru repartizarea copiilor pe grupe sau pe nivele de studiu, ceea ce se practică în unele cazuri la limbile străine. De asemenea, evaluarea formativă e la fel de importantă, deoarece mă ajută să îmi dau seama la fiecare oră dacă informația predată a fost înțeleasă. Prin intermediul evaluărilor sumative, care se pot manifesta prin teze, teste de progres la sfârșitul unor unități sau module, examene de bacalaureat etc., sunt cele care atestă nivelul la care a ajuns clasa și care ajută la consolidarea finală a informației predate.

Metodele de evaluare sunt modalități prin care elevilor li se oferă posibilitatea de a-și dovedi nivelul de pregătire. Există trei tipuri principale de

evaluare: *probe orale, probe practice și probe scrise*. Ele se mai numesc și metode tradiționale de evaluare.

Metoda de **evaluare orală** este una dintre cele mai răspândite. Principalul avantaj al acestei metode îl constituie posibilitatea dialogului profesor-elev, care presupune o discuție liberă. În cazul unor erori, elevul se poate corecta imediat sau în cazul unei neclarități profesorul poate cere elevului informații suplimentare sau o motivare a răspunsului. Ea se poate realiza printr-un *interviu, conversație, redarea unui conținut* etc. Folosesc această metodă aproape la fiecare oră, aceasta ajutându-mă să fac o diagnoză a înțelegerii lecției precedente, să recapitulez cunoștințele anterior predate și este, de asemenea, și o parte importantă pentru formarea competenței de exprimare orală la limba engleză. La ora mea, evaluarea orală are loc printr-o serie de întrebări legate de tema lecției sau diferite exerciții de vorbire precum descrierea unei imagini, descrierea unor experiențe personale ale elevilor etc. Încerc pe cât posibil când îmi permite tema lecției să folosesc ipostaze din viața reală a elevilor, folosind un limbaj care să le fie pe viitor de folos.

Metoda de **evaluare scrisă** include diferite forme: *extemporal, teză, test, chestionar, eseu, referat, temă executată acasă, portofoliu, proiect* etc. Un avantaj este posibilitatea de a testa un număr mare de elevi simultan. Este o metodă mai obiectivă decât cea orală. Metoda de evaluare scrisă cea mai tradițională și, totodată, cea mai des întrebuințată de mine este testul. Folosesc testul la sfârșitul fiecărei unități sau a unui modul, iar itemii sunt de cele mai multe ori diversificați, având atât itemi obiectivi, cât și subiectivi. La limba engleză, avem pentru competențele de înțelegere a textului citit și a celui audiat itemi cu alegere multiplă, cu alegere duală sau itemi de completare. În schimb, pentru competențele de producere a mesajelor scrise avem itemi subiectivi. Testele mă ajută să depistez eventualele probleme de scriere, de vocabular sau de gramatică pe care elevii nu le-au aprofundat. Sunt, de asemenea, rapid de corectat și de conceput, ceea ce e un avantaj mare pentru mine. Eseul este o metodă preluată din literatură și cuprinde două tipuri: eseu liber și eseu structurat. Eseul liber dă ocazia elevului de a-și exprima liber opinia în legătură cu o temă dată, fără a ține cont de o

anumită structură sau schemă. În schimb, în ceea ce privește eseu structurat, elevul trebuie să se supună unei anumite structuri, care le va fi folositoare pentru a-și organiza mai bine conținutul. Alături de referat, eseu poate evalua doar un anumit aspect din cunoștințele elevului, pentru o viziune de ansamblu a nivelului de pregătire al elevilor este necesară aplicarea și altor metode. La limba engleză, avem două tipuri de eseuri pe care le folosim în predare și evaluare: eseu de opinie (*opinion essay*) și eseu pro și contra (*for and against essay*). Acestea sunt eseuri structurate, ambele având un anumit număr de paragrafe. De exemplu, la eseu de opinie elevii încep cu introducerea, după care 2 paragrafe trebuie să includă părerea lor despre subiect, un alt paragraf despre un punct de vedere opus celui prezentat în eseu, iar la final încheierea.

Evaluarea cu ajutorul calculatorului le oferă, atât profesorilor cât și elevilor, o mare diversitate de modalități. Tehnologia stimulează interesul elevilor și astfel se folosește un mod interactiv de testare a cunoștințelor. Această metodă economisește timpul și implică o evaluare obiectivă. Totodată, e necesară folosirea unor resurse de care nu orice școală dispune. În cadrul limbii engleze, această formă de evaluare se folosește la exemenle Cambridge în cadrul cărora elevii pot da acest examen prin intermediul calculatorului, obținând astfel un certificat care atestă nivelul lor de cunoștințe.

Metodele complementare de evaluare sunt *proiectul, portofoliul, observarea, investigația, autoevaluarea, fișa de evaluare, chestionarul*.

Proiectul este o metodă mai amplă. Acesta presupune formularea temei de către profesor și explicarea sarcinilor, precum și perioada de realizare. Urmează o perioadă în care elevii se documentează, colectează date și aplică tehnicile de lucru sugerate de profesor. După finalizarea produsului, are loc o prezentare a proiectului. Această metodă stimulează creativitatea și elevii pot face dovada capacității de a investiga un subiect dat, de a formula o concluzie, folosind metode și instrumente diferite, precum și cunoștințe din diverse domenii. Proiectul este o metodă care are un succes în rândul elevilor. De exemplu, anul acesta am folosit această metodă la clasa a IX-a și i-am pus pe

elevi să facă un proiecte despre tradiții și obiceiuri de Halloween.

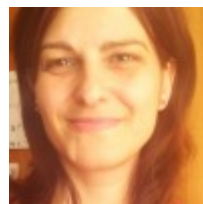
Portofoliul poate conține temele pentru acasă ale elevilor, notițele din clasă, compuneri, fișe de lucru, răspunsuri la chestionare. Acestea trebuie să fie făcute de către elev, de unul singur în afara școlii sau sub îndrumarea profesorului sau a părinților. Poate fi un instrument de evaluare, cât și un instrument de autoevaluare pentru a cuantifica progresul făcut și o dovadă a ceea ce a învățat. Avantajele acestei metode sunt stimularea creativității și a implicării elevului în procesul de evaluare, dezvoltarea simțului critic și a motivației. Pentru a diversifica notarea, portofoliul este o altă metodă folosită de mine. La limba engleză, am cerut elevilor să alcătuiască portofolii care să includă toate compunerile și alte texte scrise de-a lungul unui semestru urmând a fi evaluați în funcție de cât de bine a fost alcătuit și de componența lui. Alte portofolii mai pot conține diferite fișe cu texte sau cu exerciții rezolvate în clasă și care au fost verificate de colegi sau de mine, lucrări scrise parțiale etc.

În concluzie, toate aceste metode pot fi eficiente și pot fi folosite în diferite scopuri și pentru obiective diferite de către profesor. Profesorul trebuie însă să diversifice evaluarea și să o centreze pe obiectivele de la clasă. Sunt de părere că abordând metode de evaluare diversificate, elevii vor fi mai interesați și rezultatele vor fi mai productive.

Bibliografie:

CERGHIT, I., Metode de învățământ, ediția a IV-a, revăzută și adăugită, Iași, Editura Polirom, 2006;
CUCOȘ, C., Pedagogie, Iași, Polirom, 2000;
ILIE, Marian D., Elemente de pedagogie generală, teoria curriculum-ului și teoria instruirii, Timișoara, Editura Mirton, 2005;
MANOLESCU, M., Evaluarea școlară. Metode, tehnici, instrumente, București, Editura Meteor Press, 2006;
MOGONEA, Florentin Remus, Pedagogie pentru viitorii profesori, Craiova, Editura Universitaria, 2010.

Rolul inteligenței emoționale în procesul de predare/învățare a limbii engleze

Iuliana-Alina Muntean

Scoala Cu Clasele I-VIII Aron
Densusianu Hateg

Articolul pornește de la premisa că toți elevii simt nevoia să fie apreciați, valorizați și înțeleși. Un act pedagogic de calitate presupune și existența unei laturi emoționale. Cadrele didactice cu o inteligență emoțională dezvoltată sunt capabile să empatizeze cu elevii, să își controleze emoțiile și să se auto-motiveze.

Pornind de la premisa că toți elevii simt nevoia să fie apreciați, valorizați și înțeleși, reprezentanții psihologiei umaniste (Maslow, Rogers) au susținut necesitatea armonizării cognitivului cu afectivul în procesul educațional. În sfera mai restrânsă a procesului de predare/învățare a limbii engleze, un rol major l-au deținut păreriile umaniștilor Stevick, Rinvolucru și Moskowitz, care au urmărit să identifice căile de îmbunătățire a învățării limbii engleze prin introducerea unor aspecte privitoare la dimensiunea afectivă a elevilor. Metodele umaniste de învățare a limbii engleze, precum Calea Tăcerii (Silent Way), Răspunsul Fizic Total (TPR), Suggestopedia, Calea Naturală (Natural Approach), Învățarea prin Cooperare (Cooperative Language Learning), Învățarea prin Comunicare (Communicative Learning Approach) se concentrează asupra sentimentelor elevilor.

Una dintre concepțiile care au dominat decenii la rând contextul educațional din țara noastră se referea la detașarea factorului emoțional de cel cognitiv. În ultimul timp, însă, a crescut interesul acordat dobândirii competențelor emoționale și sociale necesare unei cooperări adecvate a cadrului didactic cu emoțiile negative generate de un context tot mai competitiv. Un act pedagogic de calitate presupune, așadar, și o inteligență emoțională dezvoltată. Inteligența emoțională a cadrului didactic poate crea un mediu de învățare mai stabil și mai productiv, care să încurajeze o interacțiune socială pozitivă. Acest tip de inteligență presupune capacitatea cadrului didactic, respectiv a elevului, de a empatiza, de a își controla impulsurile și de a se auto-motiva. Educatorii

cu o inteligență emoțională dezvoltată sunt capabili să înțeleagă impactul fizic, mental și social pe care îl au emoțiile negative asupra corpului și a minții. Daniel Goleman, autorul Teoriei Inteligenței Emoționale, susține cu tărie că starea de bine sporește capacitatea de a gândi flexibil, contribuind astfel la o identificare mai ușoară a soluțiilor la problemele de ordin intelectual sau intrapersonal. Profesorul trebuie să își modeleze un comportament empatic în raport cu elevii și să îi conducă pe aceștia spre o empatie cross-culturală.

Predarea/ învățarea afectivă este o paradigmă care depășește cu mult granițele mediului educațional. În prezența unor emoții negative, precum anxietatea, teama, mânia sau depresia, potențialul optim de învățare al elevilor poate fi compromis. Anxietatea este factorul afectiv care obstrucționează în cel mai înalt grad procesul de învățare a unei limbi străine. Totodată, critica și ridiculizarea pot conduce la scăderea stimei de sine a elevilor și, implicit, la inhibiție. Profesorului de limba engleză îi revine sarcina de a se asigura că diferențele existente între elevi nu crează o barieră socială. Dinamica grupului trebuie întărită prin tehnici de dezvoltare a încrederii în sine și prin crearea unei atmosfere de lucru pozitive. Elevii ar trebui încurajați în permanență să experimenteze împreună și să descopere tainele limbii engleze fără a se simți amenințați de sentimentul eșecului.

Practicile personalizate de dobândire a noțiunilor de limbă încurajează elevii să își exprime liber sentimentele. Stările emoționale ale elevilor și propria lor experiență de viață pot deveni subiect de predare/învățare. Conform principiilor umaniste ale învățării limbii engleze, fiecare elev trebuie privit și acceptat nu doar ca educabil, ci și ca individ. Factorii de personalitate determină modul în care sentimentele elevilor influențează comportamentul lor lingvistic. Prin urmare, este extrem de important să comunicăm mesaje pozitive în clasă pentru a crește respectul de sine al elevilor, întrucât propria părere despre propriile abilități poate influența rezultatele învățării.

Există, conform teoriei umaniste a lui Krashen, diferențe la nivelul achiziționării competențelor de comunicare într-o limbă străină prin prisma 'filtrului

afectiv'. Unii elevi refuză să coopereze, adesea ca răspuns la teamă, anxietate și mânie. Stresul îi poate face pe elevi, în special pe adolescenți, superficiali și rebeli. În acest sens, profesorului îi revine rolul de a proiecta activități care să minimalizeze stresul în cadrul orei și de a crea materiale relevante pentru experiența de viață a elevilor, care să conducă la creșterea motivației și la dezvoltarea intelectuală și personală a acestora. Elevii cu probleme emoționale au nevoie de oportunități de exprimare a propriilor gânduri și sentimente. Dintre activitățile pe care profesorul de limba engleză le poate proiecta pentru dezvoltarea inteligenței emoționale a elevilor săi, amintim:

- Jocul de rol
- Jocurile de spargere a gheții (ice-breakers)
- Scenetele
- Audiția de cântece relaxante
- Redactarea unui jurnal al clasei
- Realizarea unor postere cu diferite expresii faciale
- Proiectele de grup care promovează cooperarea și nu competiția
- Vizionarea de filme și audiția de cântece care oferă modele de comportamente sociale pozitive
- Activitățile dinamice (Total Physical Response)
- Glumele, proverbele, ghicitorile
- Completarea unor chestionare de satisfacție

Atenția acordată laturii socio-emoționale în cadrul orei de limba engleză nu va oferi soluții la toate problemele de ordin cognitiv, însă va conduce, cu siguranță, la o dezvoltare holistică a elevilor ca indivizi și ca membri responsabili ai societății. Învățarea limbii engleze prin metode holistice bazate pe inteligența emoțională este o călătorie care începe în mediul formal și se transpune în viață, pregătindu-i pe elevi pentru multitudinea de contexte cu care aceștia se vor confrunta.

Bibliografie:

Arnold, J. (1999), *Affect in Language Teaching*, Cambridge: Cambridge University Press
Goleman, D. (1995), *Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than I.Q.*, New York: Bantam Books
Krashen, S. (1985), *The Input Hypothesis*, New York: Pergamon
Richards, J., Rogers, T. (2001), *Approaches and*

Methods in Language Teaching, Cambridge:
Cambridge University Press
Scrivener, J. (2011), Learning Teaching (The Essential
Guide to English Language Teaching) (ed. A. Underhill)
(3rd edition), Oxford: Macmillan
Tomlinson, C.A. (1999), The Differentiated Classroom:
Responding to the Needs of All Learners (2nd
edition), Alexandria, VA: Association for Supervision
and Curriculum Development

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice